

soudu výpočty podlahových ploch celé dražebně prodávané nemovitosti v poměru k podlahové ploše provozované živnosti.

Jakkoliv se jednalo o dražbu ideální šestiny nemovitosti, rozhodly soudy, že k posouzení otázky výlučnosti nebo převážnosti a tudíž k přiznání či nepřiznání výsadního pořadí, jest uvažovati o celé realitě bez ohledu na to, že jen část jest dražebně prodávána.

Dr. J. R. Jeništa.

Z judikatury vrchního soudu v Praze:

1. Oprávnění odmítnouti přijetí žaloby pro nesprávné označení adresáta (§ 109 c. ř. s.).

Vrchní soud v Praze zamítl odvolání, vznesené z důvodu zmatečnosti, z těchto důvodů:

Žalovaný odepřel přijmouti zásilku, obsahující žalobu, jen proto, že byla označena adresou: »Otto Krämer, redaktor v P. I., M. ul. čís. 4«, místo správného prý »Maxmilian Otto Kremer«, a v odvolání dovozuje, že i když snad bylo provedeno náhradní doručení, stalo se tak neprávem.

Odvolací soud nesdílí tento názor a naopak má za to, že tu šlo jen o nepatrnou nepřesnost adresy, která však nemohla vzbuditi v žalovaném naprosto žádnou pochybnost, že se zásilka týká jeho osoby.

To jest vidno i z té okolnosti, že zásilku, obsahující rozsudek, pak již žalovaný přijal, třebas tak učinil s poznámkou, že se nejmenuje Krämer, nýbrž Kremer.

Žalovaný odepřel tudíž přijetí žaloby bez podstatného důvodu a její uložení na poště nutno pokládati ve smyslu § 109 c. ř. s. za náležité doručení.

(Rozh. ze dne 11. února 1936, Co II 108/36.)

2. a) Odpovědnost chovatele psa, §§ 1320, 1302 o. z. o., b) § 226 c. ř. s.

V obou stolicích vyhověno žalobě o náhradu škody 5014 Kč z důvodu nenáležitého opatření psa. Z důvodů vrchního soudu:

Ad a). Odvolatel poukazuje k tomu, že žalovaný přivázal psa k boudě na pevný řetěz asi 1 m dlouhý a že takto psa náležitě opatřil; opatřovati psa náhubkem nebylo podle odvolatele ani nutné ani účelné, ježto pes nebyl zlé povahy a žalovaný mohl a musil počítati s tím, že rodiče věnují dvouletým dětem potřebnou péči. Než naproti tomu prvý soud zdůrazňuje, že žalovaný pronajal byt cizí rodině s dětmi a dovolil, aby si děti hrály na dvoře, kde byl pes. Vezmou-li se tyto okolnosti v úvahu, nelze přisvědčiti odvolateli, že pes byl řádně opatřen.

Chovatel zvířete jest podle judikatury nejvyššího soudu povinen je opatřiti tak, jak lze na něm rozumně žádati, hledě k přirozené povaze zvířete a k okolnostem, za kterých jest zvířete používáno. Když žalovaný dovolil malým dětem přístup na dvůr, kde je pes, měl učiniti zvláštní opatření, aby pes nemohl dětem